

மேன்மதி கோவை தமிழ் மன்றம்

சர்வதேச ஆக்கப்பூர்வமான ஆய்விதழ்

MENMATHI KOVAI TAMIL MANDARM

INTERNATIONAL JOURNAL OF CREATIVE RESEARCH THOUGHTS

Double-Blind Peer-Reviewed | Open Access

E-ISSN: 3049-3676 (ONLINE)

Bimonthly | Online Publication | Tamil Language

Published: 23.08.2026

Volume 9 | Issue 9 | July – August 2026

Traditional Arts and Contemporary Arts – A Comparative Study

Prof. SIVASAKTHI M

Department Of Tamil

Arjun College Of Technology, Coimbatore-642120

gmpss90@gmail.com

ABSTRACT

Art is a creative medium through which human emotions, thoughts, lived experiences and social perspectives are expressed. The artistic tradition of Tamil society is ancient and closely connected with its cultural and social life. Sangam literary works refer to various artists such as Pāṇars, Kūthars, Porunars and Viralis, revealing the importance of music, dance, performance and oral traditions in early Tamil society. The Āruppaṭai works, in

particular, provide valuable evidence regarding the artistic skills, journeys, patronage relationships and livelihood of traditional performers. With the passage of time, print media, radio, cinema, television, the Internet, social media and digital technologies have transformed the creation, presentation and circulation of art. This study comparatively examines traditional and contemporary arts, with special attention to Sangam literary evidence. It analyses the continuity and changes in artistic forms, themes, modes of transmission, social functions, the position of artists and the influence of technology. Traditional arts preserve the cultural memory and identity of a community, whereas contemporary arts predominantly respond to present-day social issues, individual experiences and technological changes. The study argues that tradition and modernity should not be viewed as opposing forces; rather, contemporary artistic practices often reinterpret traditional elements in new forms. The continuity and interaction between traditional and contemporary arts therefore contribute significantly to the preservation, transformation and future development of Tamil artistic culture.

KEY WORDS: Traditional Arts, Contemporary Arts, Sangam Literature, Pāṇars, Kūthars, Porunars, Viralis, Folk Arts, Tradition, Modernity.

பாரம்பரியக் கலைகளும் தற்காலக் கலைகளும் – ஓர் ஒப்பீட்டாய்வு

பேரா.மு.சிவசக்தி

தமிழ்த்துறை

அர்ஜுன் பொறியியல் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர் -642120

gmpss90@gmail.com

ஆய்வுச் சுருக்கம்

கலை என்பது மனிதனுடைய உணர்வுகள், சிந்தனைகள், வாழ்வியல் அனுபவங்கள், சமூகப் பார்வைகள் ஆகியவற்றை வெளிப்படுத்தும் படைப்பாற்றல் மிக்க ஊடகமாகும். தமிழ்ச் சமூகத்தின் கலை மரபு தொன்மையானது. சங்க இலக்கியங்களில் பாணர், கூத்தர், பொருநர், விறலியர் போன்ற

கலைஞர்கள் குறிப்பிடப்படுகின்றனர். ஆற்றுப்படை இலக்கியங்கள் அவர்களின் கலைத்திறன், பயணம், புரவலர் உறவு மற்றும் வாழ்வியலை எடுத்துரைக்கின்றன. காலமாற்றத்துடன் அச்ச ஊடகம், வானொலி, திரைப்படம், தொலைக்காட்சி, இணையம், சமூக ஊடகங்கள், டிஜிட்டல் தொழில்நுட்பம் போன்றவை கலை உருவாக்கத்தையும் பரவலையும் மாற்றியமைத்துள்ளன. இவ்வாய்வு பாரம்பரியக் கலைகளையும் தற்காலக் கலைகளையும் ஒப்பீட்டு நோக்கில் ஆராய்கிறது. குறிப்பாக சங்க இலக்கியச் சான்றுகளின் அடிப்படையில் மரபு, மாற்றம், தொழில்நுட்பம், சமூகப் பங்களிப்பு, கலைஞரின் நிலை மற்றும் கலைப் பரவல் ஆகியவை ஆராயப்படுகின்றன. பாரம்பரியக் கலைகள் பண்பாட்டு நினைவுகளைப் பாதுகாக்கும் நிலையில், தற்காலக் கலைகள் நிகழ்காலச் சமூகச் சிக்கல்களையும் தனிமனித அனுபவங்களையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. இரண்டிற்கும் இடையிலான தொடர்ச்சியும் பரஸ்பரத் தாக்கமும் தமிழ்க் கலை வளர்ச்சியில் முக்கியப் பங்கு வகிக்கின்றன.

திறவுச் சொற்கள்: பாரம்பரியக் கலை, தற்காலக் கலை, சங்க இலக்கியம், பாணர், கூத்தர், பொருநர், விறலியர், நாட்டுப்புறக் கலை, மரபு, நவீனம்.

முன்னுரை

மனிதன் தோன்றிய காலத்திலிருந்தே கலை அவனது வாழ்வோடு இணைந்துள்ளது. இயற்கையைப் பார்த்து வியந்த மனிதன் அதனை ஓவியமாகவும், ஒலியாகவும், இசையாகவும், நடனமாகவும் வெளிப்படுத்தினான். மகிழ்ச்சி, துயரம், காதல், வீரம், அச்சம், நம்பிக்கை போன்ற உணர்வுகள் கலை வடிவங்களின் வழியாக வெளிப்பட்டன.

கலை என்பது தனிநபரின் படைப்பாற்றலை மட்டும் குறிக்கவில்லை. அது ஒரு சமூகத்தின் கூட்டு நினைவையும் பண்பாட்டு அடையாளத்தையும் தாங்கி நிற்கிறது. தமிழரின் கலை மரபு இவ்வகையில் மிகத் தொன்மையானது. சங்க இலக்கியங்கள் தமிழரின் அகவாழ்வையும் புறவாழ்வையும் பதிவு செய்ததோடு, இசை, ஆடல், கூத்து, நாடகம், இசைக்கருவிகள் மற்றும் கலைஞர்களின் வாழ்வியலையும் பதிவு செய்துள்ளன.

சங்ககாலத்தில் பாணர், விறலியர், கூத்தர், பொருநர் ஆகிய ஆடல்-பாடல் கலைஞர்கள் நாடு முழுவதும் பரவியிருந்ததாக இலக்கிய வரலாற்று ஆதாரங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. இதனால் கலை என்பது அக்காலத் தமிழரின் வாழ்க்கையில் துணைநிகழ்வாக இல்லாமல், சமூகத்தின் ஓர் அங்கமாக இருந்தது என்பதை அறிய முடிகிறது.³

ஆய்வின் நோக்கங்கள்

- பாரம்பரியக் கலைகளின் தன்மையை விளக்குதல்.
- சங்க இலக்கியங்களில் இடம்பெறும் கலைஞர்கள் பற்றிய செய்திகளை ஆராய்தல்.
- தமிழரின் பாரம்பரிய நிகழ்த்துக்கலைகளின் வளர்ச்சியை எடுத்துரைத்தல்.
- தற்காலக் கலைகளின் தன்மைகளை விளக்குதல்.
- பாரம்பரிய மற்றும் தற்காலக் கலைகளின் ஒற்றுமை-வேற்றுமைகளை ஆராய்தல்.
- தொழில்நுட்பம் கலைத்துறையில் ஏற்படுத்திய மாற்றங்களை ஆராய்தல்.
- மரபும் நவீனமும் இணையும் நிலையை விளக்குதல்.

•பாரம்பரியக் கலைகளைப் பாதுகாப்பதற்கான வழிமுறைகளை முன்வைத்தல்.

பாரம்பரியக் கலை – பொருளும் தன்மையும்

“பாரம்பரியம்” என்பது முன்னோர் வழியாகத் தலைமுறைகளுக்குக் கடத்தப்படும் பண்பாட்டு மரபைக் குறிக்கும். ஒரு சமூகத்தின் பழக்கவழக்கங்கள், நம்பிக்கைகள், சடங்குகள், கலைகள், இசை, நடனம், மொழி, இலக்கியம் ஆகியவை அதன் பாரம்பரியத்தின் கூறுகளாக அமைகின்றன. அவ்வகையில், குறிப்பிட்ட சமூகத்தின் வரலாற்று அனுபவங்களிலிருந்து உருவாகி தலைமுறை தலைமுறையாகப் பரிமாறப்படும் கலை வடிவங்கள் பாரம்பரியக் கலைகள் எனப்படுகின்றன.

சங்க இலக்கியங்களில் கலை மரபு

தமிழரின் கலை மரபை ஆராய்வதற்குச் சங்க இலக்கியங்கள் முக்கியமான முதன்மை ஆதாரங்களாக விளங்குகின்றன. சங்க இலக்கியங்களில் பாணர், கூத்தர், பொருநர், விறலியர் போன்ற கலைஞர்களைப் பற்றிய செய்திகள் இடம்பெற்றுள்ளன. தொல்காப்பியத்தின் புறத்திணையியல் பகுதியில் “கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் விறலியும் / ஆற்றிடைக் காட்சி உறழத் தோன்றிப்...” என்று ஆற்றுப்படைத் துறைக்கான இலக்கணம் குறிப்பிடப்படுகிறது. இவ்வடிகள் கலைஞர்களின் பெயர்களை மட்டும் குறிப்பிடவில்லை; அவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் வழிநடத்தும் சமூக உறவையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.¹ பாணர் – இசை மரபின் கலைஞர்கள்

பாணர் சங்ககால இசை மரபின் முக்கியக் கலைஞர்களாக விளங்கினர். குறிப்பாக யாழ் போன்ற இசைக்கருவிகளை இசைப்பதில் திறமை

பெற்றவர்களாகப் பாணர்கள் குறிப்பிடப்படுகின்றனர். சிறுபாணாற்றுப்படை சிறிய யாழை இசைக்கும் சிறுபாணரை மையமாகக் கொண்டது. பெரும்பாணாற்றுப்படை பேரியாழை இசைக்கும் பெரும்பாணனை மையமாகக் கொண்டது. பாணர்கள் வள்ளல்களை நாடிச் சென்று தமது கலைத்திறனை வெளிப்படுத்திப் பரிசில் பெற்றனர். இதனால் கலைக்கும் பொருளாதார வாழ்வுக்கும் இடையே தொடர்பு இருந்ததை அறிய முடிகிறது.⁶

கூத்தர் - நிகழ்த்துக்கலையின் முன்னோடிகள்

கூத்து என்பது தமிழரின் மிகத் தொன்மையான நிகழ்த்துக்கலை வடிவங்களில் ஒன்றாகும். கூத்தர் ஆடல், பாடல், நடிப்பு ஆகியவற்றுடன் தொடர்புடையவர்களாக இருந்தனர். சங்ககாலக் கூத்துகள் வேத்தியல் கூத்து, பொதுவியல் கூத்து எனப் பிரிக்கப்பட்டதாக விளக்கங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. வேத்தியல் கூத்து அரசவையோடு தொடர்புடையதாகவும் பொதுவியல் கூத்து பொதுமக்களிடையே நிகழ்த்தப்பட்டதாகவும் விளக்கப்படுகிறது.⁸

பொருநர் - பாடலும் நிகழ்த்தலும்

பொருநர் சங்க இலக்கியங்களில் குறிப்பிடப்படும் மற்றொரு முக்கியக் கலைஞர் குழுவாகும். பொருநராற்றுப்படை என்ற தனிப்பட்ட நூல் அவர்களின் கலை மரபின் முக்கியத்துவத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. பொருநர் பாடலிலும் நடித்தலிலும் திறமை பெற்றவர்களாகவும், குறிப்பாக போர்க்களத்தைச் சிறப்பித்துப் பாடுபவர்களாகவும் விளக்கப்படுகின்றனர்.⁹

விறலியர் - பெண் கலைஞர்களின் பங்கு

விறலியர் சங்ககாலப் பெண் கலைஞர்களைக் குறிக்கும் முக்கியப் பெயராகும். அவர்கள் ஆடல், பாடல், நடிப்பு போன்ற நிகழ்த்துக்கலைகளில் தேர்ச்சி பெற்றவர்களாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றனர். இதனால் சங்ககாலக் கலை உலகில் பெண்களுக்கும் குறிப்பிடத்தக்க இடம் இருந்ததை அறிய முடிகிறது.¹⁰

ஆற்றுப்படை இலக்கியமும் கலைஞர்களின் வாழ்வியலும்

பத்துப்பாட்டில் பொருநராற்றுப்படை, சிறுபாணாற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை, மலைபடுகடாம் ஆகியவை கலைஞர்களுடன் தொடர்புடைய ஆற்றுப்படை நூல்களாகும். வளம் பெற்ற கலைஞர் தன்னைப் போன்ற வறுமையில் இருக்கும் மற்றொரு கலைஞனை ஒரு வள்ளலிடம் சென்று பரிசில் பெறுமாறு வழிகாட்டுவது ஆற்றுப்படை இலக்கியத்தின் முக்கியத் தன்மையாகும். இதன் மூலம் கலைஞர்களுக்கிடையில் தொழில்சார் உறவு, பரஸ்பர உதவி, கலைப் பரிமாற்றம், புரவலர்-கலைஞர் உறவு, பொருளாதாரத் தொடர்பு ஆகியவை இருந்ததை அறிய முடிகிறது.¹¹

பாரம்பரியக் கலைகளின் சமூகப் பங்கு

பாரம்பரியக் கலைகள் பண்பாட்டுப் பாதுகாப்பு, அறக்கருத்துப் பரவல், சமூக ஒற்றுமை, பொருளாதார வாழ்வு மற்றும் வரலாற்றுப் பதிவு ஆகிய பல பணிகளைச் செய்துள்ளன. விழாக்கள் மற்றும் பொதுநிகழ்வுகளில் கலை நிகழ்ச்சிகள் நடத்தப்பட்டதால் மக்கள் ஒன்றுகூடும் வாய்ப்பு உருவானது.

தற்காலக் கலை - பொருள்

நிகழ்கால சமூகத்தின் சிந்தனை, வாழ்க்கை அனுபவம், தொழில்நுட்பம், அரசியல், பொருளாதாரம், சுற்றுச்சூழல், தனிமனித உணர்வு ஆகியவற்றை வெளிப்படுத்தும் கலை வடிவங்கள் தற்காலக்

கலைகள் எனப்படுகின்றன. நவீன ஓவியம், டிஜிட்டல் ஓவியம், புகைப்படக் கலை, திரைப்படக் கலை, அனிமேஷன், வீடியோ கலை, நிறுவல் கலை, நவீன நடனம், இணையக் கலை, பல்மீடியா கலை போன்ற பல வடிவங்களில் இவை வெளிப்படுகின்றன.

தற்காலக் கலை வளர்ச்சிக்கான காரணிகள்

அறிவியல் வளர்ச்சி, தொழில்நுட்ப முன்னேற்றம், உலகமயமாக்கல், நகரமயமாக்கல் மற்றும் ஊடக வளர்ச்சி ஆகியவை தற்காலக் கலைகளின் வளர்ச்சிக்கு முக்கிய காரணிகளாக அமைந்துள்ளன. கணினி, டிஜிட்டல் கேமரா, வடிவமைப்பு மென்பொருள், இணையம் ஆகியவை கலை உருவாக்கத்தையும் பரவலையும் மாற்றியமைத்துள்ளன.

பாரம்பரியக் கலைகளும் தற்காலக் கலைகளும் – ஒற்றுமைகள்

பாரம்பரிய மற்றும் தற்காலக் கலைகள் மனித உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துகின்றன; சமூகத்தைப் பிரதிபலிக்கின்றன; கருத்துகளை மக்களிடம் கொண்டு சேர்க்கின்றன; வடிவம், நிறம், இசை, அசைவு, மொழி, காட்சி போன்ற அழகியல் கூறுகளைப் பயன்படுத்துகின்றன.

பாரம்பரியக் கலைகளும் தற்காலக் கலைகளும் – வேறுபாடுகள்

பாரம்பரியக் கலைகள் மரபு மற்றும் சமூக அனுபவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. தற்காலக் கலைகள் நிகழ்காலச் சிந்தனை மற்றும் தனிநபர் அனுபவத்தை முன்னிறுத்துகின்றன. பாரம்பரியக் கலைகளில் தலைமுறைப் பரிமாற்றமும் நேரடி நிகழ்த்தலும் முக்கியமானவை; தற்காலக் கலைகளில் டிஜிட்டல்

ஊடகம், பல்மீடியா மற்றும் உலகளாவிய பரவல் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

மரபிலிருந்து நவீனத்திற்கான மாற்றம்

பாரம்பரியக் கலைகள் காலப்போக்கில் முற்றிலும் அழிந்துவிடவில்லை. அவை தமது அடிப்படைத் தன்மையைப் பாதுகாத்துக்கொண்டு புதிய சூழலுக்கு ஏற்ப மாறியுள்ளன. முன்னர் கிராமப் பொதுவெளிகள், கோயில் விழாக்கள் போன்றவற்றில் நிகழ்த்தப்பட்ட கலைகள் இன்று மேடை நிகழ்ச்சிகளாகவும் கல்வி நிறுவன நிகழ்ச்சிகளாகவும் பண்பாட்டு விழாக்களாகவும் மாற்றம் பெற்றுள்ளன.¹³

தற்காலக் கலைகளில் பாரம்பரியத்தின் தாக்கம்

தற்காலக் கலைகள் மரபை முற்றிலும் நிராகரிப்பதில்லை. தமிழர் பாரம்பரியத்தின் கோலம், நாட்டுப்புற இசை, நாட்டுப்புற நடனம், கோயில் சிற்ப வடிவங்கள், நாட்டுப்புறக் கதைகள், பாரம்பரிய ஆடை போன்றவை இன்றைய ஓவியம், திரைப்படம், விளம்பரம், ஆடை வடிவமைப்பு மற்றும் மேடை நிகழ்ச்சிகளில் புதிய வடிவில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இதனால் தற்காலக் கலை என்பது மரபின் மறுப்பு அன்று; மரபின் மறுவாசிப்பு எனக் கருதலாம்.

தொழில்நுட்பமும் கலை மாற்றமும்

தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி கலை உருவாக்கத்தின் முறையை அடிப்படையாக மாற்றியுள்ளது. சங்ககாலப் பாணர் தமது இசைக் கருவியுடன் வள்ளல்களை நாடிச் சென்ற நிலையை நினைவுகூரும்போது, இன்று கலைஞர் தமது படைப்பை இணையத்தில்

பதிவேற்றி உலகப் பார்வையாளரை அடையும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இது கலைப் பரவல் முறையில் ஏற்பட்ட வரலாற்று மாற்றமாகும்.

கலைஞரின் நிலை – சங்ககாலம் முதல் தற்காலம் வரை

சங்ககாலத்தில் கலைஞர் சமூகத்தின் பல்வேறு பகுதிகளோடு தொடர்புடையவராக இருந்தார். பாணர், கூத்தர், பொருநர், விறலியர் போன்றோரின் பெயர்களே அவர்களின் கலை அடையாளங்களாக அமைந்தன. இன்றைய கலைஞர் தனிப்பட்ட படைப்பாற்றலுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் அளிக்கிறார். தனது சிந்தனையைத் தனித்துவமான முறையில் வெளிப்படுத்தும் சுதந்திரம் அவருக்கு உள்ளது.¹⁴

கலை மற்றும் சமூக மாற்றம்

கலை சமூக மாற்றத்தை ஏற்படுத்தக்கூடிய சக்தி வாய்ந்த ஊடகமாகும். பாரம்பரியக் கலைகள் அறம், வீர உணர்வு, சமூக ஒற்றுமை, பண்பாட்டு நினைவு போன்றவற்றைப் பரப்பின. தற்காலக் கலைகள் பெண்கள் உரிமை, சுற்றுச்சூழல், சமத்துவம், மனித உரிமை, வறுமை, நகர வாழ்க்கை, தொழில்நுட்பத் தாக்கம் மற்றும் தனிமனித உளவியல் போன்ற பிரச்சினைகளை எடுத்துரைக்கின்றன.

உலகமயமாக்கலும் தமிழ்க் கலைகளும்

உலகமயமாக்கல் தமிழ்க் கலைகளுக்கு புதிய வாய்ப்புகளை வழங்கியுள்ளது. இணையம் மற்றும் சமூக ஊடகங்களின் வழியாக தமிழகத்தின் நாட்டுப்புறக் கலைகள் உலகளாவிய பார்வையாளர்களை அடைகின்றன. அதே நேரத்தில்

உலகின் பல்வேறு கலை வடிவங்களும் தமிழ்ச் சமூகத்திற்குள் நுழைகின்றன. இதன் விளைவாக மரபு, நவீனம் மற்றும் உலகளாவிய கலைப் பரிமாற்றம் இணைந்த புதிய கலைச் சூழல் உருவாகியுள்ளது.

பாரம்பரியக் கலைகளைப் பாதுகாப்பதன் அவசியம்

பாரம்பரியக் கலைகளின் தொடர்ச்சிக்குப் பள்ளி, கல்லூரிகளில் கலைப் பயிற்சி, கலைஞர்களுக்கு அங்கீகாரம், வாழ்வாதார மேம்பாடு, நிகழ்ச்சி வாய்ப்புகள், டிஜிட்டல் ஆவணப்படுத்தல், இளைய தலைமுறைக்குப் பயிற்சி, இணையப் பரவல், ஆய்வுகள் மற்றும் ஆவணப்படங்கள் ஆகியவை அவசியம்.

கல்வியில் பாரம்பரியமும் தற்காலக் கலையும்

கலைக் கல்வி மாணவர்களின் படைப்பாற்றலை வளர்க்கிறது. பாரம்பரியக் கலைகள் பண்பாட்டு அடையாளத்தையும் வரலாற்றுப் புரிதலையும் வழங்குகின்றன. தற்காலக் கலைகள் புதிய சிந்தனை, தொழில்நுட்பப் பயன்பாடு, தனிப்பட்ட படைப்பாற்றல் ஆகியவற்றை வளர்க்கின்றன. எனவே கல்வியில் இருவகைக் கலைகளுக்கும் இடமளிக்க வேண்டும்.

ஒப்பீட்டு ஆய்வின் கண்டறிதல்கள்

தமிழரின் கலை மரபு சங்ககாலத்திலேயே சிறப்புடன் இருந்துள்ளது. பாணர், கூத்தர், பொருநர், விறலியர் போன்றோர் தனித்த கலை அடையாளம் பெற்றிருந்தனர். இசை, ஆடல், பாடல், நடிப்பு ஆகியவை ஒன்றோடொன்று இணைந்திருந்தன. கலைஞர்களுக்கும் வள்ளல்களுக்கும் இடையே பொருளாதார உறவு இருந்தது. ஆற்றுப்படை இலக்கியங்கள் கலைஞர்களின் வாழ்வியலை அறிய

முக்கிய ஆதாரங்களாக உள்ளன. தற்காலக் கலைகள் தொழில்நுட்பத்தின் உதவியுடன் புதிய பரப்பை அடைந்துள்ளன. அவற்றிலும் பாரம்பரியக் கூறுகள் தொடர்ந்து இடம்பெறுகின்றன.

முடிவுரை

கலை என்பது காலத்தோடு மாறினாலும் மனித வாழ்வோடு கொண்டுள்ள அதன் தொடர்பு மாறுவதில்லை. பாரம்பரியக் கலைகள் ஒரு சமூகத்தின் வரலாறு, பண்பாடு, நம்பிக்கை, வாழ்வியல் ஆகியவற்றைத் தாங்கி நிற்கின்றன. தற்காலக் கலைகள் நிகழ்காலச் சமூகத்தின் மாற்றங்கள், சிக்கல்கள், தனிமனித உணர்வுகள் மற்றும் தொழில்நுட்ப உலகத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன. சங்க இலக்கியங்களில் இடம்பெறும் பாணர், கூத்தர், பொருநர், விறலியர் பற்றிய செய்திகள் தமிழரின் கலை மரபு தொன்மையானதும் பல்வேறு கலைத்திறன்களை உள்ளடக்கியதுமாக இருந்ததை வெளிப்படுத்துகின்றன. பாரம்பரியக் கலைகளைப் பாதுகாப்பது என்பது அவற்றை மாற்றமின்றி உறையச் செய்வது அன்று; அவற்றின் பண்பாட்டு அடையாளத்தையும் கலைச் சிறப்பையும் பாதுகாத்துக்கொண்டு புதிய தலைமுறையினருக்கு ஏற்ற வகையில் மறுவடிவமைப்பதே உண்மையான பாதுகாப்பாகும். எனவே, பாரம்பரியம் கலைக்கான வேராகவும் தற்காலம் அதன் புதிய கிளைகளாகவும் கருதப்படலாம்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. தொல்காப்பியம், புறத்திணையியல், நூற்பா 88.
2. பத்துப்பாட்டு: பொருநராற்றுப்படை, சிறுபாணாற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை, மலைபடுகடாம்.

3. தமிழ் இணையக் கல்விக்கழகம், தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, சங்ககாலக் கலைஞர்கள் பற்றிய பகுதி.
4. தமிழ் இணையக் கல்விக்கழகம், நாட்டிய நாடகம் – கலைஞர்கள் பற்றிய பாடப்பகுதி.
5. தொல்காப்பியம், புறத்திணையியல், நூற்பா 88.
6. சிறுபாணாற்றுப்படை – சிறுபாணர் மற்றும் யாழ் தொடர்பான செய்திகள்.
7. பெரும்பாணாற்றுப்படை – கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார்; பேரியாழை இசைக்கும் பெரும்பாணன்.
8. தமிழ் இணையக் கல்விக்கழகம், நாட்டுப்புற நிகழ்த்துக்கலைகள் – வேத்தியல் கூத்து, பொதுவியல் கூத்து.
9. தமிழ் இணையக் கல்விக்கழகம், பொருநர் தொடர்பான விளக்கம்.
10. தமிழ் இணையக் கல்விக்கழகம், விறலி தொடர்பான விளக்கம்.
11. பத்துப்பாட்டின் ஆற்றுப்படை நூல்கள்.
12. ஆற்றுப்படை இலக்கியத்தின் விளக்கம் – கலைஞர் ஒருவரை மற்றொரு கலைஞர் வள்ளலிடம் வழிநடத்துதல்.
13. சங்ககாலக் கூத்து மற்றும் பொதுவியல் கூத்து பற்றிய தமிழ் இணையக் கல்விக்கழக விளக்கம்.
14. ஆற்றுப்படை இலக்கியத்தில் கலைஞர்களுக்கிடையிலான வழிகாட்டல் மற்றும் பரஸ்பர உறவு.
15. சங்க இலக்கியங்களில் பாணர், விறலியர், கூத்தர், பொருநர் ஆகியோரின் கலைப்பங்கு.

துணைநூற்பட்டியல்

- தொல்காப்பியம் – தொல்காப்பியர், புறத்திணையியல்.
- புறநானூறு – சங்க இலக்கியம்.
- அகநானூறு – சங்க இலக்கியம்.

- குறுந்தொகை – சங்க இலக்கியம்.
- நற்றிணை – சங்க இலக்கியம்.
- பதிற்றுப்பத்து – சங்க இலக்கியம்.
- பொருநராற்றுப்படை – முடத்தாமக்கண்ணியார்.
- சிறுபாணாற்றுப்படை – நல்லூர் நத்தத்தனார்.
- பெரும்பாணாற்றுப்படை – கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார்.
- மலைபடுகடாம் – பெருங்குன்றூர் பெருங்கௌசிகனார்.
- தமிழ் இணையக் கல்விக்கழகம் – தமிழ் இலக்கிய வரலாறு.
- தமிழ் இணையக் கல்விக்கழகம் – ஆற்றுப்படை இலக்கியம்.
- தமிழ் இணையக் கல்விக்கழகம் – நாட்டுப்புற நிகழ்த்துக்கலைகள்.
- தமிழ் இணையக் கல்விக்கழகம் – நாட்டிய நாடகம்.
- தமிழ் இணையக் கல்விக்கழகம் – பண்டைய இசைக் கலைஞர்கள்.